

RADOŠINSKÉ NOVINY

DVOJMESAČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník X

číslo 2

Zadarmo

Apríl 2008

Znečistenie Zeme – dokedy to bude ešte únosné?

Vedci sa už teraz predhávajú v dohadoch, za koľko nastane koniec sveta. K tomuto priam katastrofickému záveru napomáha aj znečisťovanie prírody, a vlastne aj celkového životného prostredia. Problémy so znečisťovaním životného prostredia sa týkajú celého sveta a naša obec Radošina nie je výnimkou.

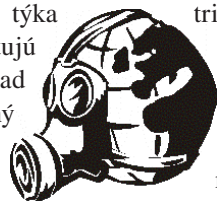
Medzi najväčších škodcov sa v tomto smere jednoznačne zaraďujú výfukové plyny z automobilov. Keďže Radošina je situovaná medzi mestami Topoľčany, Piešťany a Nitra, po jej cestách sa denne preženú stovky áut. Na jednej strane hluk zneprijemňuje život ľuďom, ktorí majú svoje domovy pri hlavných cestách, ale čo je podstatnejšie, ťažké kovy a uhličitany, čo sa uvoľňujú z dymu z výfukov, vážne poškodzujú ozónovú vrstvu. To ovplyvňuje aj celkovú klímu, preto máme z roka na rok teplejšie zimy a horúcejšie letá. Vo vyspelých mestách ako je napríklad Paríž, sa tento problém snažia aspoň čiastočne riešiť. Pár dní v roku smú jazdiť len autá ktorých EČV končí párnou číslou, a potom na výmenu pár dní len tie, ktorých EČV končí nepárnym číslom. Takéto riešenie je v slovenských mestách (nieto ešte dedinách) zatiaľ len hudbou budúcnosti.

Rovnako veľkým problémom je odpad, respektíve vytváranie nelegálnych skládok s odpadom. Viditeľnejšie to je na dedinách ako v mestách. Táto problematika sa žiaľ nevyhla ani Radošine. Najčastejšie sa takéto smetiská vytvárajú v okolí dediny na rôznych poľných cestách alebo v lese. Pritom stačí tak málo. Ak má človek väčšie množstvo odpadu (čo sa určite nestáva každý mesiac), prenájom veľkého kontajnera a jeho následné vysypanie na skládku legálnu, je celkom prijateľná suma – do 4000,- Sk. Táto čiastka určite stojí zato, aby sme aspoň trochu pomohli životnému prostrediu a jeho ochrane.

Veľkou pomocou by určite bolo aj triedenie odpadu. Tento spôsob sa pomaly začína presadzovať aj na Slovensku. Čo sa týka triedenia odpadu, ešte sa vyskytujú drobné prekážky, ako je napríklad nedostatok kontajnerov na triedený odpad, alebo je to neznalosť ľudí, a to znamená, že nevedia, ako ho majú triediť, ale to sú veci, ktoré sa pri dobrej vôli ľudí a pomoci štátu čoskoro vyriešia.

Takže už je to len na nás ľuďoch, aby sme začali chrániť našu Zem, veď ju máme len jednu...

Miroslava Kolková

Lisabonská zmluva v skratke

Dňa 13. decembra 2007 podpísali lídri EÚ Lisabonskú zmluvu, čím ukončili niekoľkoročné vyjednávania o inštitucionálnych otázkach.

Lisabonská zmluva mení a dopĺňa súčasné Zmluvy o EÚ a ES bez toho, aby ich nahrádzala. Únii poskytne právny rámec a nástroje potrebné na riešenie budúcich výziev a napĺňanie očakávaní občanov.

1. Viac demokracie a transparentnosti v Európe, s posilnenou úlohou Európskeho parlamentu a národných parlamentov.

- Silnejší hlas občanov: vďaka novému inštitútu – iniciatíva občanov – bude môcť milión občanov z významného počtu členských štátov vyzvať Komisiu, aby predložila nové návrhy v oblasti politik.

2. Účinnější Európa, s jednoduchšími pracovnými metódami a pravidlami hlasovania, optimalizovanými a modernými inštitúciami pre EÚ s 27 členmi a zlepšenou schopnosťou konať v oblastiach, ktoré sú prioritné pre dnešnú Úniu.

- Zlepšenie životných podmienok Európanov: Lisabonskou zmluvou sa zlepšuje schopnosť EÚ konať vo viacerých oblastiach, ktoré sú prioritné pre dnešnú Úniu a jej občanov. Prejavuje sa to najmä v oblasti politik zameraných na slobodu, bezpečnosť a spravodlivosť, konkrétne v boji proti terorizmu a zločinu. Do určitej miery sa to týka aj ostatných oblastí vrátane energetickej politiky, verejného zdravia, civilnej ochrany, zmien klímy, všeobecne prospešných služieb, výskumu, vesmíru, územnej súdržnosti, obchodnej politiky, humanitárnej pomoci, športu, turizmu a administratívnej spolupráce.

3. Európa založená na právach a hodnotách, slobode, solidarite a bezpečnosti, propagovaním hodnôt Únie, začlenením Charty základných práv do primárneho európskeho práva, úpravou nového mechanizmu solidarity a zabezpečením lepšej ochrany európskych občanov.

- Občianstvo a Charta základných práv: Lisabonská zmluva nielen zachováva súčasné práva, ale aj zavádza nové. Zaručuje najmä slobody a zásady ustanovené v Charte základných práv a jej ustanoveniam udeľuje právnu záväznosť. Ide o občianske, politické, hospodárske a sociálne práva.

- Slobody európskych občanov: Lisabonská zmluva zachováva a posilňuje „štyri slobody“ a politickú, hospodársku a sociálnu slobodu európskych občanov.

4. Úloha Európy ako hráča na svetovej scéne sa dosiahne zladením nástrojov zahraničnej politiky EÚ pri tvorbe aj prijímaní nových politik. Lisabonská zmluva zjednotí vystupovanie Európy vo vzťahoch s partnermi po celom svete. Spojenie hospodárskej, humanitárnej, politickej a diplomatickej sily Európy celosvetovo umocní propagáciu európskych záujmov a hodnôt s rešpektom pre záujmy jednotlivých členských štátov v zahraničných veciach.

Zdroj: http://europa.eu/lisbon_treaty/glance/index_sk.htm

Oznamy Obecného úradu

O čom rokovali na Obecnom zastupiteľstve

Na 9. zasadnutí Obecného zastupiteľstva v Radošine, ktoré sa konalo dňa 18.4.2008 bolo schválené: návrh úpravy rozpočtu na rok 2008 predložený komisiou na úpravu rozpočtu vo výške príjmovej časti 24,452.000 Sk a výdavkovej časti 24,452.000,-Sk, z toho kapitálové výdavky 3,102.000,-Sk, výdavky RO s právnou subjektivitou, pre ZŠ s MŠ prenesené kompetencie 7,210.000,-Sk, originálne kompetencie 2,906 .000,- Sk, kapitálové výdavky 1,000.000,-Sk; navýšenie finančných prostriedkov vo výške 4.100,-Sk/mesačne na mzdy a odvody; umiestnenie a prevádzkovanie výherného hracieho prístroja v Hostinci u Petruša firmou TOP GAME GROUP do 31.12.2008; od-

predaj parcely 1024/19 Petrovi Sliškoví; výstavbu pletivového plotu so zelenou clonou a výsadbou medzi parkoviskom pod cintorínom a pozemkom, prenájom pôdy, ktoré je obec vlastníkom, na výkon práva poľovníctva Poľovníckej spoločnosti Dobrá voda Radošina; nákup rezačky Lissmac; žiadosť Ireny Budayovej a trvalé zrušenie povinnosti platby za technicko komunálny odpad; žiadosť Ladislava Bílika a manž. Boženy o prenájom parc. Č. 467/4-2 – orná pôda; odvolanie Jozefa Bednárika proti platobnému výmeru; cenovú ponuku „Révum“ – Urminský Lubomír, Tesáre na odbornú prehliadku a odbornú skúšku inštalácie a bleskozvodov.

PARKOVANIE JE STÁLE PROBLÉM

Tentokrát sa nespomína problém s parkovaním v takom zmysle, že nie je v obci Radošina dostatok miesta na parkovanie. Práve naopak, niektorí vodiči si dokonca myslia, že tých miest je tu viac než dosť. Samozrejme, ak sa dá chodník pokladať za plochu na parkovanie, tak je to všetko v poriadku. Ibaže Všeobecné záväzné nariadenie obce Radošina o podmienkach státia nákladných motorových vozidiel a iných vozidiel na území obce Radošina si myslia niečo iné. V týchto nariadeniach sa totižto hovorí, konkrétne v Článku 3: „Na území obce Radošina je zakázané státie nákladných motorových vozidiel, ťahačov, návesov, autobusov, poľnohospodárskych strojov(traktor, kombajn a pod.) na miestnych komunikáciách a verejných priestranstvách mimo vyhradených odstavných plôch.“

Každý z vás mal určite tú skúsenosť, že sa chcel v nedeľu aj so svojou rodinkou, priateľmi, či známymi poprechádzať po uličkách v Radošine, ale každú chvíľu museli všetci schádzať z chodníka a obchádzať nákladiak. Niektorí si môžu povedať, čo je na tom také strašné, veď chceli mať pohyb. Dobré, možno majú pravdu, ale tento pohyb je obzvlášť nebezpečný, ak sa

tieto „obchôdzky“ dejú na hlavných cestách, ako je napríklad Nitrianska ulica. To ani nespomínam mamičky s deťmi, ktoré majú posadené alebo uložené v kočíkoch a opatrne vykúkajú

spoza veľkých nákladných áut, či nejde po ceste nejaké auto. Takto teda rozhodne nevyzerá kludná popoludňajšia prechádzka.

Zdravie občanov nie je jediné, čomu môžu tieto zátarasy uškodiť. Ak je na chodníku odstavené niekoľkokotónové auto pár dní, istotne sa to odrazí na jeho technickom stave. Chodníky postupne praskajú, sú plné rôznych dier a výmoľov a v najhoršom prípade sa úplne rozpadávajú. Ich opravy potom idú na účet obce a nie

vinníkov.

Ako všetko, ani táto problematika nemá len jednu stranu mince. V Radošine žije viacero obyvateľov, ktorí sa živia rozvozom materiálu na nákladných automobiloch, a keď sa po niekoľkých dňoch, ba dokonca týždňoch, dostanú z práce, jediné, čo ich zaujíma je to, ako sa dostanú čím skôr domov. Zaparkujú teda pred domom a hor' sa za rodinou. Mnohí možno ani nevedia, že parkovaním tohto druhu áut na verejných priestranstvách, za ktoré sú považované okrem miestnych komunikácií, námestí, mostov a ešte mnohých iných aj chodníky, môžu byť dokonca pokutovaní starostom obce sumou až 200 000,- Sk. Samozrejme,

na dodržiavanie týchto predpisov o neparkovaní na verejnom priestranstve dozerať aj PZ SR.

Preto by bolo potrebné tento problém čím skôr vyriešiť, aby boli spokojné obe strany, čiže aj chodci, ktorí využívajú chodníky na chôdzu, a na druhej strane aj šoféri, ktorí potrebujú niekde zaparkovať svoj nákladný automobil a vedia, že chodník nie je tou správnu voľbou.

Miroslava Kolková

Z práce Klubu dôchodcov v Radošine – jeho prínos pre seniorov a obec

Klub dôchodcov za krátky čas oslávi dva roky svojho fungovania. Za ten čas vytvoril za výdatnej pomoci Obecného úradu v Radošine veľmi dôstojné priestory na svoju činnosť. Priestory a ich zariadenie i atmosféru v nich ocenilo viacero cudzích spriateleneých návštevníkov. Radi sa nechávajú pozvať na návštevu a vždy sa dobre cítia.

Hoci nie vždy sa deje niečo mimoriadne, spoločné stretávanie a výmena skúseností i možnosť poradiť sa je pre návštevníkov určite obohacujúca. Každý vie niečo iné. Nikdy neodchádzame s konštatovaním, že dnes sme sa naozaj nič nové nedozvedeli a premárnili sme čas. A námetov by bolo, len treba s nimi vyjsť. Zmena prostredia, možnosť pohovoriť si s inými, počuť, že aj iní majú rôzne – neraz veľmi ťažké – problémy, nadľahčujú problémy vlastné. Tipy na zlepšenie odolnosti organizmu, vzájomné rady pri ťažkostiach, ktoré sú zrazu veľmi ľahké, je veľkým plusom stretávania sa. Na svoje si nepríde len ten, kto tieto zdanlivé „obyčajné“ veci nevie oceniť a nevie z nich pre seba nič vyťažiť.

„Skalní“, ktorí sa na stretnutiach zúčastňujú pravidelne, vedia o tom svoje. Pri tvorení priestorov sa naplno prejavili svojou nezištnosťou, schopnosťou zrieknuť sa pre iných vecí, ktoré niekedy zbytočne obchádzali v domoch s tým, že „raz“... A tí sa i najviac zúčastňujú na práci – i tej „obyčajnej“ – klubu. Vedia sa tešiť z toho, že sa zase vidia, spolu si vypijú kávu – je veľký rozdiel vypiť ju sám doma a vypiť ju v spoločnosti názorovo alebo aspoň vekom blízkych ľudí – a povedia si, ako sa majú (ako nám dobre padne, že iných to zaujíma) a čo zažili alebo sa dozvedeli. Ak je pravda, že starí ľudia sú „bankou údajov o živote“, kde inde možno načerpať viac skúseností a porozumenia? Keby sme chceli vyrátať, o čo všetko dôchodcov účasť na spoločných stretnutiach a výletoch či spoločných posedeniach pri rozličných príležitostiach obohatila, bol by to celý dlhý rad činností.

V budúcnosti plánuje klub okrem besied, ktoré sa už čiastočne rozbehli a a akcií typu „Učíme sa od iných“, ako aj spoločných výletov s kúpaním v termálnej vode rozšíriť svoju činnosť o ďalšie aktivity, ako napríklad zlepšovanie fyzickej zdatnosti a odstraňovanie bolestí chrbtice vhodnými cvikmi, činnosť na udržanie „kondície pamäti“, spoločný zber liečivých bylín, príprava náplne stretnutí jej členmi, rozprávaním zaujímavých zážitkov zo života, výstavkami ručných prác, spolupracou s deťmi, výmennými návštevami iných klubov, a inšpirovaním sa ich činnosťou, častejším oboznamovaním sa s novým piesňovým repertoárom našich speváčok...

Prihlásiť sa do klubu je možné kedykoľvek a nie je záväzná zúčastňovať sa na všetkých akciách.

-st-

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

FEBRUÁR - MAREC 2008

Okrúhleho životného jubilea sa dožili:

„50„

Oľga Piršelová
Stanislav Čierňava
Peter Nosáček
Daniela Lipárová
Eva Nemcová
Viliam Kubovič

„60„

Jozef Macháč
Ružena Manasová
Marta Machovičová
Marta Pitáková

„80„

Mária Šmahajová
Ondrejková Veronika

„95„

Anton Pikna

Pekného životného jubilea sa dožili:

Mária Bartošeková - 81 rokov
Ján Cvik - 81 rokov
Veronika Bartošková - 81 rokov
Mária Helbichová - 83 rokov
Jozef Lomov - 84 rokov
Mária Bíliková - 84 rokov
Jozef Uhlík - 85 rokov
Mária Beňovičová - 87 rokov
Helena Bubeníková - 87 rokov
Jozefína Kováčiková - 88 rokov
Jozef Rogoň - 88 rokov

Všetkým Vám prajeme veľa zdravia do ďalších rokov!

Opustili nás:

Maximilian Pupák - 77 ročný
Jozef Lendel - 58 ročný
Emília Oravcová - 65 ročná
Emil Vavro - 72 ročný
Mária Kantorová - 71 ročná
Anton Tomašovič - 68 ročný
Jozefína Ondrejková - 79 ročná
Ludovít Vlasák - 92 ročný

Spomíname!

Radošinský spevácky zbor

Asi pred rokom vznikol v Klube dôchodcov spevácky zbor, ktorý sa rozhodol prispieť svojím spevom k dôstojnému charakteru odprevádzania našich zosnulých. Za ten čas sa vypracovali a ich spev príbuzným naozaj dáva pocit dôstojnosti rozlúčky so svojimi drahými.

Spevácky zbor venuje veľa svojho voľného času, aby pod vedením svojej zbormajsterky Gabiky Cvikovej dosiahol čo najväčší súlad hlasov a aby oživil obrady tak pôsobivým dvojhlasným spevom. Pri jednom z pohrebů sa cudzia návštevníčka, ktorá počula naše speváčky prvýkrát vyjadrila, že dávno nebola na pohrebe, kde by počula taký krásny spev.

Námaha speváčok a obetovaný čas nie je daromný a hoci máme sklon brať spev na pohreboch ako samozrejmú, pokiaľ nás neruší svojou nedokonalosťou, zaslúžia si ocenenie a naše poďakovanie.

Okrem toho zbor nacvičuje aj ľudové piesne a počet spevákov by sa rád rozrástol o dobrovoľníkov, ktorí dostali do daru pekný hlas. So svojím programom potom vystupujú speváčky

– nie iba dôchodkyne, aj keď ich je zatiaľ prevaha – na rôznych oslavách, výročných schôdzach a ak by získali ešte zopár hlasov, mohli by pripraviť samostatné vystúpenie pre občanov Radošiny. V najbližšom čase plánujú výmennú návštevu v niektorom z blízkych klubov dôchodcov a účasť na prehliadke speváckych zborov.

Priestory im ochotne poskytuje Klub dôchodcov v Radošine, kde majú svoju miestnosť prispôbenú na nácvik. Neustále rozširujú svoj repertoár a tešia sa jednak z toho, že niečo užitočné robia vo svojom voľnom čase, ale aj zažívajú radosť z toho, že môžu uplatniť to, čím ich Pán Boh obdaril – pekným hlasom. Ocenenia po vystúpení sú pre ne veľkou motiváciou.

-st-

Ďakujeme všetkým, ktorí sa 14. marca prišli rozlúčiť s našim otcom, starým a prastarým otcom Ludovítom Vlasákom. Osobitne ďakujeme vdp. Havranovi za dôstojnú rozlúčku a speváčkam, ktoré svojím krásnym spevom dali obradu pôsobivý charakter. Pán Boh zaplať!

Rodina Tomašovičová

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ŠKOLY

Už je to len za pár. Takto to kedysi počítali vojaci a dnes aj žiaci. S príchodom teplejších a slnečných dní sa koniec roka blíži milovými krokmi. Výsledky žiakov boli vyhodnotené na klasifikačnej pedagogickej rade. V jarných mesiacoch zavítali do školy dvaja umelci s výborným programom. Dobrú spoluprácu máme s p. Bergerom z Bratislavy, ktorý prišiel s opernými umelcami. Žiakom zaspievali známe melódie, zabavili ich vhodným programom. Druhý umelec pod menom Viktor mal u žiakov veľký úspech. Pripravil dve vystúpenia, pre prvý a druhý stupeň. Žiaci sa do programu zapájali pohybom, naučili sa viac piesní. O úspešnosti svedčí i záujem a pozornosť starších žiakov, ktorým neprekážalo, že im zobral aj čas prestávky.

Prvé úspechy sme zaznamenali i v rôznych súťažiach. V mesiaci marec prebehli školské kolá ZUČ. Víťazi sa pripravujú na obvodné kolá. Naši športovci opäť raz bodovali. Starší žiaci obsadili 1. miesto v okresnom kole vo volejbale a staršie žiačky 3. miesto. Družstvo vo vybíjanej vyhralo okresnú súťaž a trénuje na krajskú, ktorá sa uskutoční v Bánove. Žiak M. Nanko získal 2. miesto v okresnom kole geografickej olympiády a bol úspešný v krajskom kole. O výsledkoch ostatných súťaží vás poinformujeme v ďalšom vydaní našich novín.

Pomaly sa blíži koniec školského roka. Žiaci so svojimi učiteľmi pripravujú školské výlety, ale najmä sa treba poriadne učiť. Deviatci sú prijatí na ďalšie štúdium. Výsledky monitoru boli vyhodnotené. Pre niektorých úspešné, pre iných menej. Je treba sa zamyslieť, veď prijatím na inú školu sa nič nekončí, ale len začína. Vedomosti nadobudnuté na základnej škole budú ďalej rozširovať a upevňovať. Prajem všetkým žiakom i učiteľom veľa trpezlivosti a snahy na zvládnutie učiva, aby výsledky boli potešením a radosťou pre všetkých.

Z tvorby našich žiakov

Čertova pec

Pred dávnymi časmi bolo okolie Radošiny krásne a pokojné. Jedného dňa sa však začali diať čudné veci. V noci obyvatelia dediny počuli búchanie a hrkotanie. Bol to zvuk pripomínajúci prikladanie do pece. Dlhو nevedeli, čo sa to deje. Až sa našiel odvážny mládenec. Pochodil celé okolie dediny. Chodil cez deň, chodil v noci. Raz v jednu noc natrafil na jaskyňu, z ktorej sálal oheň. A čuď sa svete! Okolo jaskyne behali čerti a prikladali na oheň. Bola to ich čertovská pec. Ako sa však čertov zbaviť? Ľudia dlho neváhali a rozhodli sa, že v Radošine postavia kostol. Veď čerti sa najviac boja svätenej vody. Keď kostol vysvätili, čerti nadobro zmizli. A sním aj nočné búchanie a hrkotanie. Ako pamiatka na tieto časy zostala neďaleko Radošiny jaskyňa, ktorá sa až do dnešných čias nazýva Čertová pec.

P. Valovičová 5. roč.

Považský Inovec

V dávných dobách, keď všetci ľudia boli dobrí a bohatí, žil veľký panovník. Volal sa Inovec Považský. Mal veľa obdivovateľiek, ktoré mali dobrý pôvod, ale on bol zaľúbený len do Radošinky. Radošinka bola veľmi chudobná, preto si Inovec musel na príkaz rodiny zobrať za ženu Alžbetu.

Nemiloval ju, veď jeho srdce patrilo inej. Tajne sa s Radošinkou stretával a trvalo to dva roky. Po dvoch rokoch prišlo na svet dieťa. Keď sa to Inovcova rodina dozvedela, hneď ho vydedila. Dala mu územie, kde mala žiť. A tam sa aj so svojou rodinkou usadil. Jeho bývalá manželka však poslala kliatbu na celú rodinu. Z Inovca sa stalo pohorie, ktoré sa nazýva až do dnešných čias Považský Inovec. Jeho manželka stále plakala až vyplakala potok, ktorý sa tiež volá podľa nej Radošinka.

Valová 5. roč.

ČO S TÝM?

Situácia vo výchovných problémoch nie je len na našej škole, ale i v ostatných alarmujúca. Za posledných pár rokov, možno dvoch, troch, sa správanie žiakov výrazne zmenilo, a to k horšiemu. Neslušné vyjadrovanie medzi žiakmi samotnými a čo horšie, už nerozlišujú, či sa rozprávajú so seberoyným alebo so starším či učiteľom. Neslušné, vulgárne vyjadrovanie, ktoré si netrúfam napísať, sú na dennom poriadku. Čo s tým? Žiak dostane zápis do žiackej knižky, viac sa zatiaľ nedá. Rodič doma podpíše, častokrát sa ani neopýta prečo. Po viacerých napomenutiach prizveme rodičov na pohovor. Niektorí si naše slová zoberú k srdcu a nastane náprava, vtedy sme radi, že to za niečo prospešné stálo. Iní sa deťom vyhrozia bitkou, alebo si dieťa bránia a rozprávajú nám o priateľských vzťahoch so svojimi deťmi. Vieme, že to dnes letí, som so synom, dcérou v priateľskom vzťahu, ale nie vždy chápú dobre tento pojem. Priateľstvo medzi deťmi a rodičmi je pekné, ale má svoje hranice.

Našastie ochrana učiteľa opäť narastá a právomoc tiež. Nie, milí čitatelia, to nie je vyhrážka ale fyzické a slovné napadnutia žiakov na učiteľov sa budú prísnejšie trestať.

Ďalší veľký problém, ktorý nás trápi a sme bezradní, je návšteva pohostinstiev našimi žiakmi, a to i v čase, keď majú sedieť v školskej lavici. Žiaci hrajú automaty, vieme, že niektorí sú i zadĺžení, požívajú alkoholické nápoje, fajčia. V obchodoch si kupujú tvrdý alkohol, keď však majú priniesť pár korún do školy na výchovný koncert, exkurziu, to si vypočujeme pripomienok.

V mestách sa začínajú organizovať posedenia rodičov s psychologickými a pedagogickými pracovníkmi, kde "učia rodičov", ako správne vychovávať deti. Mať dieťa rád neznamená všetko mu dať, urobiť mu po vôli, ale trpezlivo mu vysvetliť, čo sa patrí a čo nie. Kedy je hranica, za ktorú ísť je neslušné, drzé. Vyhovárame sa na dobu, ale tú dobu si robíme sami. Každému dobre padne milé slovo, úsmev, úprimnosť. Učme svoje deti pekným vlastnostiam, aby sa za svoje správanie nemuseli hanbiť a rodičia s nimi.

Trpezlivosť ruže prináša. Prajeme vám veľa trpezlivosti pri výchove svojich ratolestí, aby vôkol vás rástli len krásne a voňavé ruže.

G.B.

SPLNENIE SNOV

Pokračovanie z min. č. RN

Podel sa s čitateľmi o zaujímavé príbehy, ktorých je určite dosť.

Zažila som veľa príjemného, zaujímavého. Ako prvá Slovenka som robila prehliadku Haute Couture pre Chanel. Tým čo trochu sledujú módu, je známe, že ikonou módného biznisu je Karl Lagerfeld. Raz som prišla na víkend domov, keď mi zazvonil telefón, že K. Lagerfeld by ma rád videl. Vtedy neboli mobily, zohnať rýchlo letenku bolo neskutočné, ale podarilo sa. Dala som si na sebe záležať, čo sa týka oblečenia, make up, účesu. Pri vystúpení z lietadla ma nemilo prekvapil šofér na motorke. Ja s kufrom a pristrojená som nasadla na motorku a uháňali sme po diaľnici 180 km/hod. a v daždi. Na miesto som dorazila celá červená, po úpravách veľa nezostalo, ale uspela som. Pracovať pre pána Lagerfelda je snom každej modelky a mne sa to podarilo.

Ďalší let bol na Kubu. Vtedy moja angličtina nebola ešte príliš dobrá a celý tím bol z Ameriky, len ja z Paríža. Na veľké prekvapenie po vystúpení z lietadla ma nikto nečakal, batožinu nie a nie ju nájsť. O pomoc som požiadala informácie. Zobrali mi letenku a išli hľadať batožinu. O krátky čas s úsmevom na tvári mi oznámili, že cieľ mojej cesty je Havana a toto miesto je medzipristátie v Santiagu. Nakoľko hľadali moju batožinu, museli zdržať lietadlo a preto neodletelo. Úsmevných príhod bolo veľa.

Aký je tvoj najväčší úspech ako modelky?

Môj najväčší životný úspech – splnil sa mi sen o cestovaní, stretávaní ľudí, ovládanie svetových jazykov, výborne hovorím anglicky a rusky, dobre francúzsky, spoznala som veľa kultúr, rôznych krajín a úžasných priateľov. Naučila som sa bojovať a nevzdávať sa, vždy sa niekde dá začať. A môj pracovný úspech – fotila som pre svetoznáme (na začiatku spomenuté)

časopisy, pracovala som pre Christian Dior, Chanel, Louis Vuitton, Prada, Paul Smith ako i ďalšie značky, ktoré sú Slovákom viac známe. Reklama pre Samsung, LG, AOL, Nike.

Aké známe osobnosti si stretávala?

Robila som prehliadky s Linda Evangelista, Naomi Campbell, Helena Christensen a inými svetovými modelkami. Stretla som Lenny Krevitz, Demi Moore, Donald Trump, boli sme u neho v Palm Beach, kde sa vždy konajú nejaké oslavy alebo turnaje. Jeho dom má asi 80 izieb, tenisové kurty, golfové ihrisko, vlastnú pláž. Škoda, že už bol rozvedený s Ivanou, boli by sme si pokecali v rodnej reči.

A veľa, veľa iných známych ľudí.

Čo robíš teraz?

Modelku nerobím tri roky. Stretla som muža svojich snov a rozhodla som sa pre inú cestu. Stále sa však stretávam s mnohými ľuďmi z módného biznisu.

Móde sa venujem z iného uhla. Spolu s mojím životným partnerom navrhujeme pánsku módu. Vyberáme a nakupujeme látky, dohliadame na odevy, ktoré vyjdú z našej dielne. Nick Tentis, môj manžel patrí medzi desať najuznávanejších módných návrhárov Anglicka. Budúci rok by sme chceli začať produkovať dámsku líniu a v blízkej budúcnosti aj vlastný parfém. Máme dve deti a veľa cestujeme, čo vyplýva i z našej práce, ale je to aj naša záľuba.

Uvažuješ vrátiť sa niekedy k profesii modelka?

Asi nie, dôležitá je pre mňa rodina a skĺbiť to je náročné. Dnes niektoré modelky majú nad 35 rokov a sú veľmi žiadané. Krása v nich zostala, pôvab, čaro. Na prehliadkach sú žiadané rovnako ako mladšie ročníky. Udržať si postavu nebol pre mňa problém. Nemusela som podstupovať drastické diéty, jedla som všetko, na čo som mala chuť i keď športu som sa vyhýbala nemohla. Navštevovala som pravidelne fitness a začala som vodné lyžovanie. Staráť sa o zovňajšok je samozrejmé, veď kto by sa nechcel páčiť?

Tento biznis je super, ak máte 20-25 rokov, svet vám leží pri nohách, zúčastňujete sa zaujímavých podujatí, vozíte sa v krásnych limuzínach, vybraná spoločnosť. Dôležité je všetko robiť vždy s chladnou hlavou, vedieť, kedy dosť. Veľmi dôležitá je výchova, rodič musí naučiť svoje dieťa základom slušnosti, vhodnému správaniu, úcte k starším, ale i jeden k druhému vôbec.

Slušnosť vo svete sa stále nosí a ja to zbožnujem. Preto je môj partner Angličan. Žijem v Londýne. Uvoľniť miesto, pozdraviť je samozrejmé, neviem prečo nie u nás. Ako keby sa ľudia hanbili za prejavy slušnosti, a nie len mladí ľudia. Zdá sa mi, že rodičia trávia menej a menej času so svojimi deťmi a následne na to strácajú ich dôveru, sú slabšou oporou v kritických situáciách a dištancujú sa od záľub svojich detí. Nevšímajú si, s kým sa ich dieťa stretáva a do akej

spoločnosti chodí. Veď voľný čas sa dá stráviť spoločne, plnohodnotne a so zábavou. Okrem toho si rodičia v týchto chvíľach budujú vzájomné putá, získavajú dôveru a veľakrát zistia, že ich dieťa je vlastne skvelý človek. Ak je správna výchova, každý rodič sa poteší, ak jeho dieťa prekoná samo seba, vyjde zo zabehnutého stereotypu, nadobudne sebaistotu, s ktorou sa mu bude v živote lepšie dariť. Rodičia ma podporovali za každých okolností. A dnes sú na mňa pyšní.

GB

ŠPORT

„ZASPOMÍNAJME SI SPOLU A ZÁROVEŇ PREDSTAVME...“

DNES SPOMÍNAME S JÁNOM HURTÍKOM

Až na druhý pokus sa mi podarilo stretnúť s ďalšou „legendou“ radošinského futbalu. Práve sa vrátil, ako to on nazval z pracovnej cesty – bol si vybavovať kúpele. "Ešte autíčko dám do poriadku a môžem sa venovať aj tebe", len tak bokom utrúsil a pokračoval. "Málo chodievalš na naše končiny. A, čo ťa sem dneska priviedlo, nebudaj chceš napísať rozhovor aj so mnou. Čítavam to, vždy mi to niečo pripomenie, poteší, ale v poslednej dobe aj zarmucuje. Mladosť nám volajako rýchlo utiekla. Povedz, čo nám po nej zostalo?" Položil mi otázku. "Že čo?", obrátil som sa s protiotázkou, nuž spomienky, ... múdrosť, ... "Múdrosť?", zopakoval. Tú už na staré kolená nepotrebuje, zažilozofoval. "Pod' sadneme si v kuchyni a tam pospomíname". O chvíľu sa naša debata rozvila naplno. "Keď vyjdem na dvor, poväčšine mi oči zabľúdia na ihrisko a keď vidím, ako sa za loptou po ihrisku preháňajú krdle malých, ale aj väčších budúcich futbalistov, zahrňa ma dobrý pocit. Hlavou mi prebehnú myšlienky, ako to bolo za mňa. Už ako deti sme museli dospelákom na poli pomáhať. Neraz som sa vrátil unavený, že som ledva nohami prepletal. Ale keď som počul na ihrisku buchnúť loptu, hneď zo mňa spadla všetka únava. Zrazu som mal nohy také ľahké, že som sa na nich nevedel pristaviť. Predstav si, nič ma nebolelo."

Obecná liga

Vyrastal som v prostredí športového diania. Na ihrisko som mal tak sto metrov. Oproti nášho domu bola jama plná vody „Turanka“, v zime tam bol ozajstný raj pre hokejistov. Za naším domom, medzi barinami, sme mali futbalové ihrisko „Kapusničári“. Boli to najdôležitejšie miesta nášho detstva. Organizovali sme si rôzne športové podujatia, najmä futbalové, ktoré neraz prerástli do veľkých pouličných bojov. V dedine okrem nášho mužstva pôsobili futbalové kolektívy „Mračkovárske“, „Horný koniec“ a „Dolný koniec“, „Fundušári“, „Majerčania“. Každé družstvo malo svoj „stánok“, na ktorom sme sa stretali a zvädzali tuhé súboje. Najlepším futbalovým mužstvom sa pýšili „Fundušári“. Oni mali až tri

ihriská (u Krajčírových Ferových vo dvore, u Rudových pri „pajte“ a za humnami), ale aj skvelých hráčov. Majerčania mali ihrisko pri „Studni“ a v Špitálskej záhrade (tam sa hrával aj obecný volejbal), Mračkovárčania, pri veľkej pálenici alebo za bufetom. Hornokončania pri Vičanových kozloch alebo za Krškovým humnom. Dolnokončania hrali zápasy na veľkom ihrisku prispôbenom našim podmienkam. Kolektív kapusničiarov mal aj skvelý káder hráčov „lískanej“, akejsi odrody bejsbolu. V Praženkovom humne pod patronátom Ivana dominoval box (Tibor Rojko, Laco Mihalík a iní). O atletiku – behy, skoky, vrhy sa hlavne o kultúru (bábkové divadlo) sa staral Janko Bóžik.

Z čoho sme mali najväčšiu radosť

Prezradím ti, z čoho sme ako žiaci mávali najväčšiu radosť. Nevedeli sme sa dočkať piatkového tréningu prvého mužstva. Na hornej bráne sa hráči učili kopáť „strely“, v ktorej chytali naraz aj traja brankári. Lopty dosť často míňali svoj cieľ a keď sa tak stalo, vtedy sme prichádzali na rad my. Aj piati sme sa rozbehli po lopte, najskôr sme o ňu zápasili, len aby sme ju čo najrýchlejšie mohli vrátiť

hráčom, samozrejme podávali sme ju tomu svojmu, najmilšiemu. Každý sme mali niektorého, zvyčajne toho, čo vedel najsilnejšie kopnúť, najvyššie vykopnúť, alebo ďaleko prekopnúť tak, ako to vtedy vedeli iba Domino Kováčik alebo Imino Slamka. Alebo aj šiesti sme chceli byť brankármi, nie hocijakými, ale takými ako bol Dežo Žiak, aj sme sa tak volali.

Dorast

My malí mali sme smolu, totiž v tom čase žiacke mužstvo v Radošine nebolo a do dorastu sa trinásť, štrnásť roční mládenci veľmi ťažko prebýjali, hrávali zaň starší a fyzicky zdatnejší hráči. Ja som sa dostal do dorastu ako pätnásťročný, aj to nie na každý zápas. Pravidelnejšie som začal hrať až na Bojnej, kde som išiel do učňovky. V tom čase Bojná mala slabý dorast, a tak miestny futbalový funkcionári požiadali vedenie našej školy o priamu spoluprácu aspoň na jeden rok. My sme skutočne hrali futbal na dobrej úrovni, mali sme svojho trénera a to Radošana Jozefa Slobodu, ktorý bol v našej škole vychovávateľom. Skôr narodení priaznivci futbalu si ho určite pamätajú ako vyhľadávaného muža s písťalkou.

Za náš dorast hrali všetko učni z takmer celého Západného Slovenska (Komárno, Nové Zámky, Dunajská Streda, Nitra). Bez problémov sme sa umiestnili na poprednom mieste. Po roku som sa vrátil domov a stal som sa hráčom nášho dorastu, v ktorom boli hráči ako Vilo Herák brankár, Jozef Ocet (bol hluchonemý!!! s ním si rozhodcovia najviac užili), ďalej Oto Vražba, Oto Krajčír, bratia Ján a Ladislav Kučerovovci, Laci Krška a ďalší výborní brankári Dušan Kolník a iní. Prepáč mi, aby som

sa trochu pochválil, bol som zvolený za kapitána dorasteneckého mužstva v Radošine.

Mužstvo dospelých

Do mužstva dospelých som prišiel v 1959. roku, v čase, keď si zlomil nohu Gusto Madarász. Ušlo sa mi miesto po ňom v obrane, raz to bolo na ľavej, ale aj na pravej strane, až do môjho

Pokračovanie na str. 7

Pokračovanie zo str. 6
odchodu na vojenskú základnú službu. Na jeseň 1963 som sa vrátil a už natrvalo mi zostalo miesto na pravej strane obrany. V tom čase sme mali veľmi aktívny výbor, skutočne snažil sa. Zorganizoval priateľské futbalové stretnutie s hokejistami Slovana Bratislava. V daždivom počasí pred slušnou návštevou aj divákov z okolia, mnohí návštevníci po prvýkrát zblízka na vlastné oči videli populárne svetové hokejové „esá“, akými bez pochyby boli Vladimír Dzurilla, Mrukvia, Čapla a iní. Bol to zážitok, na ktorý sa ešte i dnes s úctou spomína.

V mužstve mužov som hrával s niektorými futbalistami, ktorí dlho tvorili hlavnú futbalovú tvár nášho celku, ako: Ferdiš Pupák, Anton Rojko, Janko Krajčír, Dominik Krajčír, Viliam Krajčír, František Krška, Michal Goňo, Imino Bartošek, Pavol Uhlík, Ján Kučera, Ladislav Kučera, Viliam Mateička, Stanislav Hanke, Jozef Sloboda, Dodo Machovič, Ladislav Rojko, Tibor Rojko, Alojz Krivák, Dodo Repaský, Viliam Brezovan, Ladislav Krška, Peter Jankovič, Dušan Kolník, z mladších Milan Krajčír, Peter Blahuš, Oto Horáček, Gábor Bartošek, ďalej skvelí brankári Ferko Kováčik, Janko Štreicher, mladí hráči Jozef Bartošek, Pavol Bartošek, Gedeón Bartošek, Bohuš Bartošek, Rudolf Kováčik, Štefan Feranec, a iní.

Futbalové spomienky

Bolo to v deň, keď sa ženil Tibor Rojko. Až desiatí hráči sme tvorili skupinu družbov na svadbe. Svadobná zábava prebiehala podľa predpokladov. V skorých ranných hodinách sme sa pobrali z domu nevesty domov. Mali sme na zreteli poobedňajší majstrák v Ostraticiach. Lenže naša cesta nevedla rovno domov a do postelí, ale rovno k Rojkovým a v oslavách sa pokračovalo. Hodiny rýchlo utiekli a my sme nevyspatí odišli stretnutie odorať. Dlhو sme v stretnutí prehrávali 2:1 a zdá sa mi, že viacej sme ležali, ako bežali. Horúčava a veľký smäd si s nami robili, čo chceli. Až asi tri minúty pred koncom sa nám naskytla šanca zahrávať trestný kop, hádam z tridsiatich metrov. Loptu si postavil Dodo Machovič so slovami, nechajte to na mňa, zažmurím oči a nech sa robí čo chce. „Buď roztrhnem futbal, zvalím bránu, alebo dám gól. A skutočne, stav sa o niekoľko sekúnd zmenil na dva, dva a to bol ďalší dôvod na pokračovanie svadobnej oslavy...

Najťažšie chvíle športového klubu v tridsaťpäťročnej histórii

Dni sa míňali a nám sa pomaly rozpadal výbor. Niektorí hráči dokonca prestali za Radošinu hrať a rozutekali sa do iných klubov. Hráčsky káder zostal veľmi okypený, až do konca nešťastného

futbalového ročníka 1967/1968, kedy sme z III. okresnej triedy – juh vypadli, prakticky nás vylúčili zo súťaže. Za neprístojnosti nášho mužstva, ktoré sa udiali v Rajčanoch, nemal kto zaplatiť pokutu. Tri posledné zápasy sme vôbec neodohrali, lebo sme nemali koruny na zaplatenie povozu. Čo ma najviac trápilo, pomoc neprišla ani z vedenia obce. Činnosť telovýchovy v obci zanikla.

/pre RN zaznamenal jv/
Dokončenie v budúcom čísle RN.

Nešťastná výčitka sa zračila z tváre J. Beňoviča po zahodenej šanci, ale v 63. min. to už neplatilo, jeho „televízna“ strela znamenala 2. gól v bráne brankára Fica. Snímka je zo stretnutia Radošina - Tovarníky 3:1

/foto: jv/

STARŠÍ ŽIACI NÁM OPĎ ROBI LI RADOSŤ

V stredu 15. marca sa uskutočnil futbalový turnaj starších žiakov na umelej trávě v Uhrovci, za účasti futbalových celkov TJ Rybany, TJ Urmince, domáceho Uhrovca a nášho Športového klubu. Stretnutia sa hrali každý s každým a mužstvá umiestnené na 1. a 2. mieste na záver zohrali ešte jeden zápas o víťaza turnaja. Ocenený bol aj najlepší strelca turnaja.

Futbalové výsledky:

Uhrovec – ŠK Radošina 2:7

Góly ŠK: M. Horváth 2, T. Vičan 2, T. Sojka 2, a J. Jankovič.

Rybany – Urmince 0:13

Urmince – Uhrovec víťaz Urmince

ŠK Radošina – Urmince 4:3

Góly ŠK: M. Horváth 2, T. Vičan, D. Pikna.

ŠK Radošina – Rybany 3:0 kontumačne.

Súper do stretnutia nenastúpil. Bál sa konečného výsledku!

Vo finále sa stretli:

Urmince – ŠK Radošina 4:5

Góly ŠK: M. Horváth 2, T. Vičan, D. Pikna a J. Jankovič.

Cenu najlepšieho strelca získal s 10 zásahmi Mokoš z Urminiec. Výsledok stretnutia Urminiec s Rybanmi ovplyvnil súťaž strelcov, ktorá sa stala neregulárnou, pretože naši strelci nemohli ukázať svoje umenie proti súperovi z Rybian. Kontumačný výsledok 3:0 nezodpovedá streleckej potencii našich hráčov.

Na záver vedúci mužstva M. Horváth st., tréner mužstva Peter Bartošek a všetci hráči ŠK, vyslovujú srdečné poďakovanie vedeniu obchodnej spoločnosti BALA, najmä pani vedúcej Pitákovej, za sponzoring na uvedenom turnaji pre náš futbalový kolektív SŽ, ŠK Radošina.

Text: M. Horváth ml.

foto: J. Bartošek

Kapitán ŠK Tomáš Vičan preberá pohár za 1. miesto

Vítaný celok ŠK Radošina

PREHLAD STRETNUTÍ A STRELCI GÓLOV

V.liga Západ - Tabuľka po 22. kole

1. Jalšovce	22	20	1	1	82 : 11	61	(+28)
2. Kúty	22	14	2	6	42 : 18	44	(+11)
3. Gbely	22	11	4	7	48 : 24	37	(+4)
4. Dvorníky	22	11	3	8	45 : 45	36	(+3)
5. Jacovce	22	10	5	7	43 : 33	35	(+2)
6. Trebatice	22	10	3	9	35 : 40	33	(0)
7. Hlohovec	22	10	3	9	43 : 48	33	(0)
8. Radošina	22	9	5	8	32 : 40	32	(-1)
9. Moravský Sv. Ján	22	9	4	9	37 : 48	31	(-2)
10. Borský Mikuláš	22	10	0	12	33 : 29	30	(-3)
11. Krakovany	22	8	2	12	37 : 43	26	(-7)
12. Prašice	22	7	4	11	42 : 42	25	(-8)
13. Čáčov	22	8	1	13	40 : 60	25	(-8)
14. Petrova Ves	22	7	3	12	25 : 39	24	(-9)
15. Veľké Kostoľany	22	6	4	12	34 : 53	22	(-11)
16. Tovarníky	22	2	4	16	14 : 59	10	(-23)

V.liga Západ - dorast - Tabuľka po 22. kole

1. Boleráz	22	15	1	6	48 : 17	46	(+13)
2. Preseľany	22	12	3	7	46 : 28	39	(+6)
3. Hlboké	22	11	6	5	39 : 22	39	(+6)
4. Šaštín-Stráže	22	11	6	5	38 : 21	39	(+6)
5. Bojná	22	12	2	8	42 : 23	38	(+5)
6. Veľké Orvište	22	10	7	5	39 : 34	37	(+4)
7. Gbely	22	11	3	8	43 : 44	36	(+3)
8. Tovarníky	22	11	2	9	53 : 50	35	(+2)
9. Trebatice	22	9	5	8	29 : 34	32	(-1)
10. Čhtelnica	22	8	6	8	51 : 43	30	(-3)
11. Veľké Kostoľany	22	7	6	9	45 : 38	27	(-6)
12. Solčany	22	8	3	11	37 : 33	27	(-6)
13. Radošina	22	7	4	11	33 : 46	25	(-8)
14. Kúty	22	5	1	16	16 : 55	16	(-17)
15. Borský Mikuláš	22	4	3	15	25 : 49	15	(-18)
16. Horné Orešany	22	3	6	13	28 : 75	15	(-18)

MO - prípravka - Tabuľka po 8. kole

1. Radošina	8	8	0	0	48 : 8	24	(+12)
2. Prašice	8	6	0	2	30 : 8	18	(+6)
3. Čermany	8	4	2	2	14 : 13	14	(+2)
4. Bojná	8	4	0	4	17 : 24	12	(0)
5. Nemčice	8	3	0	5	33 : 26	9	(-3)
6. Krnáč	8	2	1	5	18 : 36	7	(-5)
7. Jacovce	8	1	2	5	6 : 23	5	(-7)
8. Čeladince	8	1	1	6	8 : 36	4	(-8)

MO - B - starší žiaci - Tabuľka po 15. kole

1. Urmince	15	14	1	0	132 : 7	43	(+22)
2. Radošina	15	13	1	1	136 : 9	40	(+19)
3. Jacovce	15	11	1	3	75 : 16	34	(+13)
4. V.Ripňany	15	9	4	2	64 : 12	31	(+7)
5. Prašice	15	9	1	5	65 : 19	28	(+4)
6. H. Obdokovce	15	8	1	6	78 : 32	25	(+1)
7. Bojná OMD	15	5	1	9	50 : 61	16	(-8)
8. N. Blatnica	15	5	0	10	57 : 61	15	(-6)
9. V. Dvorany	15	5	0	10	43 : 55	15	(-9)
10. Tesáre	15	3	0	12	16 : 151	9	(-12)
11. Krtovce	15	2	0	13	9 : 112	6	(-18)
12. Kuzmice	15	1	0	14	9 : 199	3	(-18)

Ročník 2007/08 - jarná časť

V.liga - západ

16. Radošina - Trebatice	2:1 (1:1)
Góly: Mikuláš 1, Rosival 1	
17. Dvorníky - Radošina	2:0 (1:0)
18. Radošina - Tovarníky	3:1 (0:0)
Góly: Beňovič 1, Jankovič D. 1, Varga M. 1	
19. Gbely - Radošina	2:0 (1:0)
20. Radošina - Krakovany	3:1 (1:1)
Góly: Varga M. 1, Krajčír 1, Beňovič 1	
21. Kúty - Radošina	6:0 (1:0)
22. Radošina - Jalšovce	2:6 (1:3)
Góly: vlastný 1, Kováčik T. 1	

V.liga - západ - dorast

16. Veľ. Orvište - Radošina	3:0 (1:0)
17. Radošina - Veľ. Kostoľany	1:1 (1:1)
Góly: Jankovič D. 1	
18. Hlboké - Radošina	4:1 (1:0)
Góly: Kováčik M. 1	
19. Radošina - Bojná	0:0
20. Boleráz - Radošina	1:0 (0:0)
21. Radošina - Solčany	4:0 (1:0)
Góly: Jankovič D. 2, Rybníkar 1, Kováč 1	
22. Bor. Mikuláš - Radošina	2:1 (1:0)
Góly: Jankovič D. 1	

Majstrovstvá okresu - prípravka

8. Bojná - Radošina	2:5 (0:2)
Góly: Bartošek M. 3, Krajčír 1, vlastný 1	

VO FUTBALOVOM
ROČNÍKU - JAR 07/08
SÚŤAŽE SÚ UŽ V
PLNOM PRÚDE

Futbalisti ŠK Radošina – muži a dorast majú už päť majstrovských kôl za sebou s rôznou úspešnosťou. Muži naplňujú svoje predsavzatia a na domácom bojisku zatiaľ všetko úspešne valcujú. Za tri domáce víťazstvá si na svoje konto pripísali už 9 bodov. Dorastenci hrali dve stretnutia doma a pripísali si iba 2 body.

Naši mladí reprezentanti budú musieť v hernej činnosti pridať, lebo ich inak čaká opäť pád. Pri pohľade na IV. ligu Severozápad je pre V. ligu Západ určitým varovaním, ak by tabuľková situácia zostala taká, ako je dnes. Z V. ligy Západ by zostúpilo najmenej štyri alebo päť mužstiev.

Starší žiaci zostávajú suverénmi aj naďalej. Z dvoch vonku hraných stretnutí si priviezli plný počet bodov, teda 6, s impozantným skóre 34:0.

Prípravkari do bojov o body zasiahnu až v nedeľu 27. apríla, stretnutím na Bojne.

Majstrovstvá okresu - skupina B - starší žiaci

12. Tesáre - Radošina	0:15 (0:8)
Góly: Jankovič J. 5, Vičan 4, Bartošek M. 3, Horváth 2, Plaštiak 1	
13. Kuzmice - Radošina	0:19 (0:11)
Góly: Jankovič J. 8, Horváth 5, Ivičic 2, Bartošek M. 1, Močko 1, Plaštiak 1, Vičan 1	
14. Radošina - H. Obdokovce	6:1 (5:0)
Góly: Mizerák 2, Ivičic 1, Jankovič J. 1, Močko 1, Vičan 1	
15. Prašice - Radošina	2:2 (0:1)
Góly: Horváth 2	

/jv/